

Namn och bygd 101. (2013)

Főszerkesztő: SVANTE STRANDBERG. Swedish Science Press, Uppsala. 274 lap

A Namn och bygd 2013. évi számában megjelent tanulmányok többségéről elmondható, hogy régóta fennálló névtani kérdéseket helyeznek új megvilágításba, illetve eddig felállított elméleteket cáfolnak meg. Ugyanakkor a tanulmányok nemcsak a helynévkutatók számára lehetnek érdekesek, számos cikk ugyanis a történeti névtanhoz szorosan kapcsolódó tudományos diszciplínák szempontjából is jelentős.

Ilyen STIG J. HELSET írása is, amely a névtan és a kognitív nyelvészet kapcsolatán keresztül vizsgálja a névtan egyik legalapvetőbb kérdését: hogyan történik a névadás? (135–154) Hogy e kérdésre megtalálja a választ, HELSET a hegycsúcsok és a hegyi utak neveit vizsgálja. E helynevek esetében ugyanis ismerjük a névadókat, egyes interjúkból pedig megtudhatjuk a névadás háttérében álló névadói szándékokat is. A szerző végkövetkeztetése szerint az eredmények igazolják, hogy a kognitív nyelvészet segítségével bepillantást nyerhetünk abba, hogyan keletkeznek az egyes helynevek. E nevek alátámasztani látszanak továbbá a kognitív nyelvészetben alkalmazott hálózatmodell alapvető elemeit is: megállapítható, hogy az újabb nevek leginkább analógiák útján jönnek létre, részben névtani, részben lexikai alapok felhasználásával.

A cikkekben gyakran a történeti névtanhoz köthető nyelvészeti részdiszciplínákat hívják segítségül. LENART ELMEVIK a norvég *Lote* farmnévvel foglalkozó tanulmányában (33–38) például a történeti összehasonlító nyelvészet módszertanát alkalmazza. Feltevételek szerint a *Lote/Lode* helynévben etimológiailag egy régi norvég köznév egyes számú formájának bizonyos eleme található meg. ELMEVIK azonban a *Lote* helynevet egy skandináv igéből kialakult névszóra vezeti vissza, állítását számos egyéb, az adott területen előforduló hasonló helynév példájával is igazolja.

Hasonló módszert alkalmaz STAFFAN FRIDELL is, aki a *Genevadån* folyó korábbi megnevezését (**Thund* 'duzzasztó') újraértelmezve, a **Tundr* 'csillogó' alakra visszavezetve állapít meg a folyó mentén található *Tönnersa*, *Tönnersjö*, *Tynderö* és *Timrå* helynevek közt fennálló összefüggéseket (39–49). FRIDELL a folyóiratban megjelent másik tanulmányában (103–114) azokat a helyneveket vizsgálja, melyek a *Nibble*, *Nybble*, *Nöbbele*, *Nöbbelöv* stb. helynevekkel mutatnak azonos vonásokat. A tanulmány – LARS HELLBERG állításával szemben, mely szerint ezekben a nevekben gyakoribb a *-bole* utótag, mint a *-byli* – kimutatja, hogy valójában kétféle névről: egy régebbi *Nybyli* és egy újabb *Nybole* formáról beszélhetünk, mely névtípusok területi eloszlása is teljesen eltérő. A *Nybyli* névtípus főként Svédország keleti területein jellemző, míg a *Nybole* forma azokon a területeken fordul elő, ahol a *-bole* névelemet tartalmazó egyéb helynevek is.

SVANTE STRANDBERGnek az *Erska* névről szóló tanulmányában (123–134) először áttekinti a helynév korai előfordulásait és névváltozatait, majd a *Risska* névváltozathoz köthető elméletet cáfolja meg. Ezt követően ismerteti álláspontját, mely szerint az **er-* és az *-sk* névelemek összekapcsolódásával keletkezett összetett helynévvel van dolgunk. STRANDBERG az **er-* névelem jelentéstani vizsgálatával is igazolja elméletét.

PEDER DAM a Dániában előforduló helynevek egyik legnagyobb csoportját, a *-gard* végződést tartalmazókat vizsgálja (67–88). Egyebek mellett leírja ezek területi eloszlását

és a velük kapcsolatos szabályszerűségeket. Megállapítja, hogy a névtípust évszázadokon keresztül ismerték szerte az országban, ezért az egyes nyelvjárási, strukturális és kulturális változatok területeként eltérőek, az adott vidékre jellemzőek.

A névtan és a kultúrtörténet kapcsolatáról tesz tanúbizonyosságot PER VIKSTRAND tanulmánya (89–101), melynek fókuszában a *Norrbo* nevű közigazgatási terület két központja áll. Az északi központ nevének vizsgálata után VIKSTRAND ismerteti a másik központ helyének meghatározására vonatkozó elméletét is. Példaként szolgálhat a helynévtörténet és a kultúrtörténet összefonódására INGE SAERHEIM tanulmánya is (51–66). A szerző a helynevek azon speciális típusát vizsgálja, melyekben valamilyen formában megjelennek a madárfogáshoz köthető eszközök, módszerek nevei.

A folyóirat egyik legérdekesebb tanulmánya (115–121) JOHNNY GRANDJEAN GØGSIG JAKOBSEN nevéhez köthető. A szerző egy 1890-ben feljegyzett – állítólag Dánia területén található – *Rola* nevű településen álló, Szent Mihálynak ajánlott templomot próbál lokalizálni. Megvizsgálja és később elveti azt a feltételezést, miszerint a *Rola* helynév a *Rolfstorp* település nevével állhat kapcsolatban. A hibás elmélet cáfolata után a szerző bizonyítja, hogy a templom valójában Londonban található. A feljegyzésben a templom neve előtt álló *Rola* és *Paternoster* 'Miatyánk' szavak pedig arra szolgálnak, hogy megkülönböztessék ezt a templomot a Londonban található másik öt Szent Mihály-templomtól.

A folyóirat e száma közli a 2006-ban elhunyt LARS HELLBERG 1975-ben elhangzott előadásának lejegyzett formáját is (8–31), mivel az előadás anyaga eddig nehezen volt hozzáférhető. HELLBERG előadásban ismerteti a Svédország területén előforduló leggyakoribb helynévi elemekre (*-tuna*, *-husa*, *-husaby*) vonatkozó kutatásának eredményeit.

A folyóirat magyar vonatkozású írásában GYÖRFFY ERZSÉBET a névtani terminológia egy problémás területét, a *hivatalos* és a *közösségi/népi helynév* megnevezéseket vizsgálja (155–163). Azt mutatja be, hogy a *hivatalos helynév* és a *közösségi/népi helynév* terminus miért nem megfelelő kifejezés a helynevek esetében. Emellett azt is tisztázza, mikor alkalmazható a *hivatalos helynév* terminus. A szerző szerint a *hivatalos helynév* megnevezésben egyfajta adminisztratív, bürokratikus szempont érvényesül, nem érthető meg belőle a *hivatalos helynév* és a *közösségi/népi helynév* között fennálló összetett viszony. Ezért meglátása szerint formanyomtatványokon alkalmazható a *hivatalos helynév*, de a nyelvészetben helyesebb volna a *standard változat* terminus alkalmazása.

DEZSŐ PÁL

Eötvös Loránd Tudományegyetem
Bölcsészettudományi Kar

Studia Anthroponymica Scandinavica 31. (2013)

Szerkesztők: EVA BRYLLA – KATHARINA LEIBRING – LENNART RYMAN. Swedish
Science Press, Uppsala. 162 lap

1. A skandináv személynévtani folyóirat 31. évfolyama öt tanulmányt és nyolc recenziót tartalmaz. A tanulmányok nemcsak a történeti személynévtan jelentős eredményeit mutatják be, hanem aktuális névtani problémákat is felvetnek.